

מתיקות ועריבות התורה

סיפורים משלים ואגדות לשולחן שבת
כי תשא - פרשת פרה

אל תהיה פראייר! אבל...

בשוק! ניגשו אליו ושאלו אותו כמה שווים של אותם מצעים והאם הוא יכול לקנות אותם מהם?

אמר להם אבא אומנא את מחירם מבלי לומר להם כלום על כך שזה גנוב מביתו...

ראו התלמידי חכמים שאינו אומר להם מאומה, המשיכו לנסותו ושאלו אותו "מי אמר שכך שווים? אולי הם שווים הרבה יותר?"

אמר להם אבא אומנא "בסכום זה אני קניתי את המצעים האלו". ראו התלמידי חכמים שהוא אדם נאמן, שאלו אותו במה הוא חשד בהם כאשר ראה שלקחו את המצעים מביתו?

אמר להם "חשבתי אולי הזדמנה לכם מצות פדיון שבויים והתביישתם לבקש ממני מעות, ולכן לקחתם ממני את המצעים" בקשו להחזיר לו את מה שלקחו ממנו, אך אבא אומנא סירב ולא רצה לקבלם שכן מרגע שראה את המצעים בידם אמר שיהיו לצדקה.

ממשיכה הגמ' ואומרת שבשל מעשה זה היה זוכה אבא אומנא לקבל מן השמים שלום בכל יום!!

זה נקרא לטהר את הטמאים שכן כל אדם מן השורה כאשר היה רואה את כליו בידיים של אלה אשר הוא אירחם האכילם והשקה אותם, והנה ללא בושה עוד מנסים למכור לו חזרה וגם מנסים לעמוד על טיב המחיר של הכלים שלקחו מביתו, היה צועק וזועק חמס... הרצחתם וגם ירשתם!

אך אבא אומנא לא היה אדם אלא ממש מלאך ואכן זכה כל יום לקבל שלום מן השמים...

על האדם לזכור ולדעת, יכול הוא לקיים גם כיום מצות פרה אדומה וזאת כאשר יטהר את הטמאים ו'טמא' את עצמו... וגם אם יאמר איני מסוגל להגיע לדרגה זו, שלכל הפחות ינסה לעמוד על שלו בדרך נועם. וכאשר ייראה שאין דבריו מועילים אדרבה כדאי לו לטהר את הטמאים, בכך הוא ירוויח מכל הכיוונים. אך להיכנס למחלוקות ולמריבות, ודאי שאינו מועיל ותוצאותיהם מי יישורנו... ולא היה אדם אשר השקיע אצל הקב"ה ונהיה חסר בשל כך...

שבת שלום ומבורך!!!

ניתן להאזין לשיחותיו של הרב גדעון ראובן ב"קול הלשון" 03-6171111 (ע"י זיהוי קולי)

הקב"ה מצווה את עם ישראל לקחת פרה אדומה שכל שערותיה יהיו אדומות, ואפילו שתי שערות שחורות פוסלות אותה וצריכה להיות בריאה ושלמה, וכן מהרגע שנולדה יש לשמור עליה שלא תעשה שום מלאכה. לאחר מכן היה הכהן לוקח את הפרה האדומה להר הזיתים, שוחטים אותה ומזים מדמה כנגד אהל מועד שבע פעמים. לאחר מכן שורפים את הפרה ומוסיפים עץ ארז ותולעת שני, לאחר שנהייתה לאפר מטהרים בו את הטמאים למת.

מי שהיה שורף את הפרה ומי שאוסף את אפר הפרה ומי שהיה מזה ממנה על הטמא, כולם היו נטמאים למשך יום אחד, כמו כן מי שהיה נוגע במים האלו נטמא למשך יום אחד. יוצא ש'פרה אדומה' הייתה מטהרת את הטמאים ומטמאת את הטהורים.

הרב אייל עמרמי שליט"א הביא את ה"בת עיין" שכותב בספרו - שגם היום ניתן לקיים את מצוות אפר פרה אדומה וכיצד? כמו שפרה אדומה הייתה מטהרת את הטמאים - למי שנטמא למת ומטמאת את הטהורים למי שהיה שורף את אפר הפרה, כך הוא כאשר האדם מטהר את חברו למרות שעשה עמו רע, ולא רק זאת אלא 'מטמא' את עצמו בשל עוונותיו שהוא בא בטענה אל עצמו שמא לא הסביר את עצמו כמו שצריך, או שהיה יכול לתקן ולסדר את הדברים בצורה אחרת ולא עשה כך. כאשר האדם מתנהג כמו תכונותיה של פרה אדומה, בכך הוא מקיים מצוותה...

הרי לנו דרך ויסוד לחיים, במקום לבוא בטענה אל חברו יאשים את עצמו. כאשר יתנהג בצורה זו, לא רק שקיים את מצוות פרה אדומה אלא חייו ישתנו ויראו אחרת לגמרי...

הגמ' בתענית [כא.] מספרת על אבא אומנא שהיה תמיד דן את כולם לכף זכות. רצה אביו לנסות אותו לראות האם הוא אדם נאמן, ושלה שני תלמידי חכמים לנסותו. כאשר באו אליו הכניס אותם אבא אומנא אל תוך ביתו, האכילם והשקה אותם ונתן להם חדר בו הם יוכלו לישון.

בבוקר כאשר קמו התלמידי חכמים, לקחו את הסדינים והכריות ואת כל מה שישנו עליהם, ויצאו אל השוק למכור אותם... והנה אותם תלמידי חכמים רואים את אבא אומנא

הספר

"מתיקות ועריבות התורה"

44 חמישה חומשי גמרא ופירושים.

סיכויים, השקפה וחסד וזיק אלוים...

מאת הרב גדעון ראובן שליט"א

לפרטים - 052-7151420

חלק ב'

עם פניני האור החיים הקדוש, וקונטרס "בזכות נשים צדקניות"

פניני "אור החיים" הקדוש

בנפשו, לאחר שהגיע להכרה זו אז "ונתנו איש כפר נפשו לה" אז ייתנו את מחצית השקל לכפרה על נפשותם ויחזרו למעלתם הראשונה ויזקק ראשם למעלה.
זו הסיבה שנאמר "ונתנו" בתוספת האות ו' שמוסיפה על עניין ראשון והוא שצריך ראשונה להגיע לידי מצב של הכרת החטא.

כאן אנו רואים מה התוצאה לאחר שהאדם חוטא, מיד הוא מרגיש בנפשו כפיפת ראש שהוא מרוחק ממנו יתברך ובכך הוא גורם רעה לעצמו ולנפשו. ומאידך אנו רואים שבשביל להרים ולזקוף את הראש למעלה ולהרגיש חזרה את קירובו של ה' יתברך, זה על ידי הכרת החטא להבין ולהפנים מהי רעת החטא ותוצאתה, לאחר מכן לתת כפר לה' בשביל לכפר על עצמו ומיד ירגיש רוממות הרוח וקירבה לה'...

"כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם, ונתנו איש כפר נפשו לה' בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף..." [ל, י"ב]

שואל ה"אור החיים" הקדוש – מדוע נאמר לשון של "כי תשא" היה נכון יותר לכתוב 'כי תפקוד' כמו שנאמר 'פקד את בני לוי' [במדבר ג', ט"ו]?

עוד קשה מדוע נאמר "ראש בני ישראל" ולא 'כי תשא את בני ישראל' מה רוצים לומר כאן בתוספת המילה "ראש"?

מסביר ה"אור החיים" הקדוש – כיוון שעם ישראל היו נמצאים לאחר מעשה העגל, הם היו בכפיפת ראש שכן כל אדם לאחר שהוא חוטא הוא גורם לעצמו כפיפת ראש מפני השכינה. אמר הקב"ה למשה רבנו "כי תשא את ראש" כיצד ניתן להרים את אותה כפיפת ראש ולחזור אל אותו מצב כמו שלפני החטא? ראשונה על ידי הכרת החטא שחטא

פניני האלשיך הקדוש

מאת הרב אלחנן ראובן שליט"א

דבר, כי ראו כי גדל הכאב מאוד". והיינו שלא דומה התפעלות של שמיעה לראיה. וכן גם כאן הקב"ה אומר למשה שסרו ישראל מהדרך, ובנוסף כשפוגש משה את יהושע הוא שומע קול במחנה. ובכל זאת "וירא את העגל ומחולות" עכשיו שראה את העגל והמחולות אז "ויחר אף משה וישלך מידי את הלוחות" זהו בגלל שראה גדולה משמיעה.

עוד פירש ז"ל כי עיקר עבודת שמים היא עשותה בשמחה ובטוב לבב. וכן בהיפוך בעוברי רצונו מי שחוטא ומתעצב בעונו, יש לו תקוה לשוב וליתקן. אך מי ששמח בעונו אבדה תקוותו. ולכן כאן נאמר למשה שסרו מן הדרך אך לא על היותם שמחים בכך. וכאשר ראה את העגל עם המחולות, אז ויחר..וישבר.

" ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחולות ויחר אף משה וישלך מידי את הלוחות וישבר אותם תחת ההר"

מסביר האלשיך הקדוש שהנה ראינו באיוב שעל כל הצרות שעבר באו חבריו לנחמו, וכמו שכתוב "וישמעו שלושת רעי איוב את כל הרעה הזאת הבאה עליו...ויועדו יחדיו לבוא לנוד לו לנחמו" ובכך הספיק להם כפי מה שהתפעלו ממה ששמעו. והנה לאחר שראו בעיניהם את איוב הרי שהתפעלו יותר עד שבכו וקרעו בגדיהם ושמו עפר על ראשם כמו שכתוב "וישאו את עיניהם מרחוק ולא הכירוהו, וישאו קולם ויבכו, ויקרעו איש מעילו ויזרקו עפר על ראשיהם השמימה. וישבו איתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות, ואין דובר אליו

פנינים ממה"ס "זרע שמשון" ו"תולדות שמשון" על - פרקי אבות חלק א'

לטרוח כל כך להבין טעמי המצוות והיו יודעים טעמי התורה. אך היום שספר זה נגנז, צריך טורח גדול בשביל להבין טעמי המצוות ובעל כורחו של האדם צריך הוא לטרוח ולהוסיף על תלמודו טעמים ודינים חדשים בשביל שהאדם ימצא טעם בתורה הקדושה. וכמו שנאמר בגמ' עירובין נד: על הפסוק במשלי [ה' י"ט] "אילת אהבים..." "מה דד זה כל זמן שהתינוק ממשמש בו מוצא בו טעם, כך התורה כל זמן שאדם הוגה בה, מוצא בה טעם". ומי שאינו טורח לחדש חידושים בתורה הקדושה, על זה אומר התנא "ודלא מוסיף יסיף" שהוא ימות חס ושלום. וכמו שאומרת הגמ' בבבא מציעא לג: שתלמידי חכמים שגגות נעשים להם כזדונות הואיל ולא השגחו על תלמודם לחזור עליו. ואם יבוא אדם ויאמר אם כך עדיף לי לא ללמוד בכלל, שאז הוא לא יכנס לסכנה זו של שגגה עולה לו זדון, על כך אומר התנא באבות "ודלא יליף קטלא חיב" שאף אם לא ילמד האדם כלל, הוא כבר נמצא בתוך הסכנה שהוא כבר עם הארץ.
המשך איה' בשבוע הבא...

"הוא היה אומר, נגד שמא, אבד שמה. ודלא מוסיף יסיף. ודלא יליף קטלא חיב ודאשתמש בתגא, חלף".
בעל ה"זרע שמשון" מביא את המדרש רבה שכותב, ר' יוסי אומר הראשונים כיוון שהיו מכירים את הייחוס שלהם היו קורים לבן הנולד להם על שם המאורע בו הוא נולד. אך היום שאין אנו מכירים את הייחוס שלנו, קוראים אנו את שם הילד על שם אבותינו לומר שאותו סבא או אב היה אדם חשוב.
כלומר, הסיבה שהיו יודעים לקרוא לבן על שם המאורע, היא בגלל שהיה להם ספר היוחסין והיו יודעים לקרוא על שם המאורע. ספר היוחסין נגנז, ומובא בגמ' שהיו בו טעמי המצוות. בספר הזה היו דורשים הרבה דרשות עד כדי כך שהיה אפשר למלאות מהם ארבע מאות גמלים טעונים. והיום שאין ספר היוחסין, קוראים סתם על שם האבות. זו הכוונה "נגיד שמא אבד שמא", "נגיד שמא" - שהיו נותנים את שם הרך הנימול על המאורע, אך היום "אבד שמא" - ואין את ספר היוחסין בשביל לדעת כיצד לקרוא לילד שנולד ולכן נקרא הילד על שם האבות. ובגלל שנגנז ספר היוחסין תשש כוחם של החכמים, שלפני שנגנז ספר זה לא היו צריכים

לשאלות דחופות בהלכה ניתן לפנות לרב אלחנן ראובן שליט"א
שעות המענה: בימים א' - ה' מתשעה 18:45 עד 19:45.
054-8502267

ניתן לקבל את העלון במייל - 7151420@gmail.com

יהי רצון שזכותו של בעל ה"זרע שמשון" ו"תולדות שמשון" תעמוד לחיים ברוך בן שרה פעשא לכרחה והצלחה בכל העניינים.

שערי הלכה

מאת הרב ינון ראובן שליט"א

(וקודם הקמת המשכן לא יכלו לשרפה, דכ' "וזה אל בנח פני אהל מועד מדמנה") ומכיון ששרפתה היה סמוך לר"ח ניסן לכן גם קורין פרשה זו סמוך לניסן כדי להתפלל לפניו יתברך שגם עלינו יזרוק מים טהורים במהרה (משנ"ב סק' ב' עפ"י הלבוש, ואמנם בזמן הבית כ' רש"י (מגילה כט ד"ה פרה) שמטרת הקריאה היה כדי להזהיר ולזרז את הטמאים שיטהרו כדי שיוכלו לעשות הפסח בטהרה. מובא בתלמוד ירושלמי (פ"ג ה"ה) אמר ר' חמא בדין הוא שיקדום פרשת החודש לפרשת פרה, שהרי בא' בניסן הוקם המשכן, ובשני בניסן נשרפה הפרה ומפני מה הקדימוה (בסדר ארבע פרשיות לפרשת ר"ח ניסן) מפני שהיא טהרתן של ישראל. וכ' הר"ן שלפיכך אין להפסיק בין פ' פרה לפ' החודש כדי שלא תקדים פ' פרה להחודש כ"כ מאחר שהיתה ראויה להיות מאוחרת לה).

א. כשבת שאחר הפורים מוציאין שני ספרים, בראשון קורא בפרשת השבוע, ובשני קורא פרשת פרה בפרשת חקת (במדבר יט) מתחילת הפרשה עד "תטמא עד הערב", ומפטיר בס' יחזקאל (פרק לו) "בן אדם בית ישראל" שכתוב בה "וזרקתי עליכם מים טהורים" (ש"ע ס' תרפה' ס' ג', משנ"ב שם סק' י').

ב. פרשת פרה אדומה היא השלישית מארבע פרשיות שתקנו חז"ל לקרות מר"ח אדר עד ר"ח ניסן לפי שהקמת המשכן היתה בא' בניסן (שמות מ' יז' ויהי בחודש הראשון בשנה השנית באחד לחודש הוקם המשכן) ולאחר מכן (ב' ניסן) שרפו את הפרה אדומה כדי להזות את ישראל באפר החטאת מיד אחרי הקמת המשכן כדי שיהיו טהורים ויוכלו לעשות הפסח בזמנו

אגדות חז"ל

אותו ומכאבים לו, וצערו מונע ממני מלהיכנס אל מקומי". שאל אותו ר' יהודה "האם המתים יודעים וחשים כאבם של בני האדם החיים?"

אמר לו המת "נשבע אני בשר של קברי שאם לא התפילה שלנו על בני האדם, החיים לא היו מתקיימים אפילו חצי יום ועתה העוררתי בשל צער בני. עוד אמרו לי שבני יבוא לכאן במהרה אך איני יודע אם יבוא חי או מת."

פתאום שמעו את המת צועק "לכו מכאן. זה עתה מכים האנשים את בני". נבהלו ר' יהודה ור' אבא וברחו מהמקום וישבו במרחק רב עד אור הבוקר. כשהתחילו ללכת, ראו איש רץ ודם זב מכתפיו.

תפסו את אותו האיש ושאלוהו ממי הוא בורח ומי הרע לו? אמר להם האיש ששמו לחמא בר לואי ובורח מפני אותם נוכרים שהיכוהו עד זוב דם. שמע כך ר' אבא ואמר "צדק אותו המת" על כך נאמר שתפילות המתים מגינות על החיים...

"זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך" [ל"ב, י"ג]

במדרש תנחומא מובא – שלאחר מעשה העגל, עמד משה רבנו בתפילה להקב"ה והזכיר את המתים שנאמר "זכור לאברהם". ולמרות שהיו עמו כמה צדיקים במחנה ישראל, לא הזכיר אלא את המתים ואילולי המתים, היו אבודים חס ושלום על כך אמר שלמה בקהלת [ד', ב'] "ושבח אני את המתים".

בזוהר הקדוש [ח"ב ט"ז, ב'] מסופר על ר' יהודה בר שלום שהלך בדרך יחד עם ר' אבא, כאשר הגיע הערב נכנסו אל מערה אחת והניחו את ראשם על תל עפר שתחתיו היה קבר.

פתאום שמעו קול יוצא מתוך הקבר ואומר "שתים עשרה שנה אני כאן ולא התעוררתי עד עתה, בני נמצא בצרה ולכן התעוררתי עכשיו".

שאל אותו ר' יהודה "מי אתה?" השיב לו אותו המת "יהודי אני. ואיני יכול להיכנס לגן עדן בגלל הצער שיש לי מסבלו של בני, שנגב על ידי נכרים בהיותו ילד קטן. הם מכים

מעשה שהיה...

הגמ' בבא מצאיה פד. מספרת על ר' יוחנן שהיה מתרחץ בירדן, ראה אותו ריש לקיש שהיה ראש השודדים באותו זמן ורצה לדבר עמו, ונתן קפיצה גדולה עד למקום בו נמצא ר' יוחנן. ראה ר' יוחנן את כוחו של ריש לקיש ואמר לו "חיילך לאורייתא" - שכוחו יפה לתורה הקדושה. אמר לו ריש לקיש "וכחך יפה לנשים" שהיה יפה מאוד. השיב לו ר' יוחנן 'אם תחזור בך ותקבל על עצמיך תשובה, אני אביא לך את אחותי לאישה שהיא יותר יפה ממני". שמע כך ריש לקיש והסכים לתנאי. רצה לחזור חזרה למקום בו הוא הניח את כליו, על ידי קפיצה ולא הצליח [נראה להסביר שהוא יצא לשפת נהר הירדן בשביל לקפוץ לצד השני ולא הצליח דבר שיכל לעשותו בקלות רבה].

להקדשה ותמיכה בהוצאת העלון - 052-715 1420

משכן הבית היהודי

חלק א'

מאת הרב אברהם שהרבני שליט"א

לכל ביקורת יש "מתי" ו"איך"

מביע את דעתו האמיתית. כלומר, אי-הסכמה בין בני זוג היא לגיטימית ומתבקשת, השאלה היא כיצד ניתן לנהל דו-שיח גם במצבים של אי-הסכמה, ולא דו-שיח של חירשים. נתבונן בדוגמה הבאה: השבת מתקרבת, הבעל הולך לערוך קניות לשבת עם רשימה מסודרת ומפורטת שהכינה לו אשתו. לאחר שעה ארוכה הוא חוזר עמוס בשקיות, מחויך ושמוח, כאומר לעצמו: "עמדתי במשימה". כשאשתו פורקת את השקיות ומניחה כל דבר במקומו, היא מיד מזהה שאת הדבר שהיה חשוב לה במיוחד הוא שכח לקנות: את העוף. הפיצוחים, החטיפים, ובקבוקי השתייה האהובים עליו לא נפקדו וחייכו אליה בהתרסה מבעד לשקיות כאומרים: "הוא לא כזה מפחד בעלך, מה שחשוב לו באמת הוא כן זוכר". ואז היא פונה אליו ושואלת: "למה שכחת את העוף?", הטונים עולים והיא ממשיכה: "את הדברים שחשובים לך אתה אף פעם לא שוכח, אתה מזלזל בי, אתה תמיד שוכח דברים שחשובים לי". הבעל לא נשאר חייב ומשיב מלחמה שעה, ומזכיר נשכחות עתיקות משנים עברו שבהן היא לא הייתה בסדר ושכחה אותו. לנו נשאר רק לדמיין כיצד נראתה סעודת השבת בביתם של זוג זה.

הרב אברהם שהרבני שליט"א יו"ר מרכז "מיתה" - לייצור ותגובות 058-7241235

סיפר רבי יוסף יצחק מלובאוויטש לחסידיו שבהיותו נזקק לקבלת זריקה במהלך טיפול רפואי, ראה את ההכנות הרבות שמבוצעות בטרם נתינת הזריקה: שטיפת הידיים, עטיית כפפות סטריליות, חיטוי מקום הזריקה ועוד... ומכך לימדנו הוראה לחיים: בטרם נדקור, נבקר ונעיר לאחר, יש לוודא ש"ידינו נקיות" משיקולים זרים ואישיים. רק אז נאמר את שיש לנו לומר באופן המתאים. שום אדם אינו מושלם ואנחנו לא מצפים שיהיה כזה. בעל ואישה חייבים לשתף זה את זה ולבטא את מה שמפריע להם. מדוע? כדאי לא לצבור כעסים, כי כל רגש, ובעיקר כעס - טיבו להתפרץ. כאשר צוברים טענות, תלונות או כעסים ולא מבטאים זאת בדרך כלשהי - זה צפוי להתפרץ, וכנראה גם בזמן הכי לא מתאים. מהי ביקורת? ביקורת היא שיפוט, הערכה, חוות דעת או ניתוח של דבר כלשהו. העברת ביקורת כלפי כל אדם צריכה להיעשות בזהירות ובאחריות, ועל אחת כמה וכמה ביקורת כלפי בן הזוג. בכל זוגיות בריאה ישנם ויכוחים ואי הסכמות, שכן היעדר כל מחלוקת מסגיר זוגיות שאינה תקינה, כי מן הסתם אחד מבני הזוג תמיד מוותר ואינו

מבט להימים...

אך כאשר האדם יתבונן לעומק ויהיה חדור מטרה, הוא יאמר ליצר הרע שהוא מצד עצמו רוצה לעשות מצווה או מעשה טוב, זה שיש במעשה זה גם צדדים שלא לשם שמים, אין זה צריך לעניין אותו כיוון שבכל זאת עדיין מתרבה בשל כך כבוד שמים...

פעמים שהיצר הרע בא אל האדם בצורה הפוכה זה כאשר הוא רוצה לעשות מעשה טוב, פתאום הוא מוצא הרבה טעמים למה הוא נוגע בדבר. עוד הוא טוען שהוא עושה זאת לטובת עצמו בקיצור הוא אומר לו שהוא ממש לא כזה צדיק גדול וכדאי לו לוותר על המצווה.

נא להימנע מקריאת המודעות בשבת.

"ואלה יעמדו על הברכה" אשר בזכותם עלון זה יוצא לאור:

אהוד נתן מור
 טוען רבני, עו"ד (LLM), נוטריון ומגשר
 התמחות בדיני משפחה

גירושין, כתובה, מנוחה, חלוקת רכוש, משמורת ילדים,
 הסכמי מחון, צוואות וירושות.

טל: 02-9999248 | כתובת: חיים מרינוב 1/12 הר חומה י-ם
 מייל: office@law-mor.com | אתר: law-mor.com

לרפואה והצלחה:

רות בת סעידה, קרן עיישה בת רוחמה, יוהאן מרדכי בן דניאל מלכה, חיים בן בנייה, שולה חיה בת נדרה, שמאל בן חסיבה וב"ב.

לעילוי נשמת:

יוסף דוד בן סעידה, חסיבה בת שמחה, אורי בן נדרה, פנחס אליהו בן צבי גרשון. ת.נ.צ.ב.ה.

02-8727223
 אוצרת והגבר
 רח' הפסגה 10
 רח' וירקון תל אביב

מפגש הפסגה
 קפה, משקאות, מתקים, חד"פ
 מתנות, לטון, בלונים ועוד..
 רח' הפסגה 10

מספרת - אליהו
 050-9094047 בית וגן 42

אריאל אלומיניום
 ייצור, סכירה והתקנת דשמות
 תיקוני אלומיניום. תיקוני תריסים.
 זכוכית. מנועים. מנוולים. ידיות.
 רח' אליעזר מליב
 קריית משה

אטליז רוזנבוים
 טלפון להזמנות:
 02-6424564
 02-6434698
 רח' הפסגה 45

פיסטוקס
 רח' הפסגה 37

מ.מ. בניה ושיפוצים
 שיפוצים כלליים

אליעזרא - אלקטרוניקה
 פאפאני, נגני, מוצאות ועוד...
 רח' הפסגה - 45
 0733134400 053-3188440

לעילוי נשמת:
 ר' חיים יעקב בן ר' אלתר
 אהרון
 ומלכה ב"ר שלמה.
 ת.נ.צ.ב.ה.

נעלי קרן אור
 נשים לכל הגדלים
 רח' הרב שלמה אלקבץ 4
 גבעת שאול.
 058-5777795

דגני מעיין
 דגים טריים וקפואים
 בשדר ועופות
 ידקות קפואים
 רחוב הפסגה 10 בית וגן 02-6439131

הפסגה
 רח' קריית משה 11
 טל' למשלוחים: 02-5717813
 כחיים שושי ורכיזי יום שוק

להקדשה ותמיכה בהוצאת העלון - 052-7151420